

— Doista je krasna! I Mleci bi se njome ponosili! — završi Marko Barbarigo i ode dalje sa svoja dva pratioca.

Sirotica je bila u takvoj blizini da joj nije izmakla ni jedna kneževa riječ. Razumjela je ona i mletački govor. Knez je pak zadnje riječi tako naglasio, kao da je baš želio, da ni jedna ne izbjegne njezinu uhu. Susjedi nisu ništa primijetili, jer je u ono doba talijanski bio sasvim tuđi jezik nižim slojevima pučanstva po našim gradovima. Jelka je bila u tom pogledu rijetka iznimka, jer je zauzimanjem ujaka redovnika nešto bila naučila, ne bi li joj u životu moglo poznavanje tuđega jezika koristiti!

Ubogu je Jelku oblio sada pravi plamen po čitavom tijelu; zatim se je stresla, kao da su je srsi prošli; a najzad je naglo problijedila. Htjela je, da se odmah trgne iz kola, da potraži kumu Ivku, pa da se požuri kući, ali od toga ju je odvratilo nekakav osjećaj, kojega zapravo ni sama shvaćala nije.

Što se je to najedared desilo u njezinoj duši? Jesu li joj godile one laskave riječi Marka Barbariga? Na takav upit ona ne bi znala što da odgovori. Makar su joj Barbarigove riječi bile u prvi čas dosta neugodne, osvojilo ju je kasnije protivno čuvstvo, pa je u neku ruku bila zadovoljna, što je svratila na se pozornost toli moćnoga gospodina, koji zapovijeda cijelomu gradu, te pod kojim služe i brat i vjerenik njezin. Ali se to čuvstvo ugodnosti brzo rasplinulo, kad se je nehotice ogledala, da vidi, kuda je knez zakrenuo. Nesreća je htjela, da su se u tom trenutku sastali njihovi pogledi, a Barbarigov je bio takav, da se je sirotica sva stresla. Pričinito joj se, kao da joj je onaj pogled prosvirio srce! Počela je isti čas osjećati nekakav čudni strah i slutiti nekakovu nesreću...

Jedva je dočekala da se kolo razide, pa je odmah krenula s kumom Ivkom kući. Putem je bila sjetna, što kumi Ivki nije izbjeglo, pa će joj onako ljubezno:

— Što ti je, dušice, da si najedared nužna. Kao da ti se je u kolu nešto desilo. A i blijeda si mi, dušice.

— Nije mi ništa, draga kumo. Izmorena sam, a znate i sami da se nisam baš rado uhvatila. Ne osjećam se cijeli dan dobro.

— Večeras legni ranije, dušice, pa će ti sve proći.

— Hoću, draga kumo, netom Petar dovečera.

— Ako ne dođe s njim moj Ivo!

— Da, ako ne dođe Ivo s njime.